

UNDERGROUND ENGLISH

Маленькій Єлисаветі

Третій тиждень тримаємось наших хат,
Притуляю до себе сусідську Ліску.
Вона каже: «Я вчитиму тут англійську»,
Шепочу їй: «Почнімо зі слова heart.

В твоїм серці маленькім багато love,
І якби цю любов, як щити, носили,
То скорити звитяжців було б несила,
І ніхто б наших воїв не подолав.

Так ніколи цей світ мені не болів,
Та недовго від зла йому потерпати.
Нас чекають Полісся, Дніпро, Карпати,
Моя дівчинко, просто повір, believe.

Ця земля знемагала від жаху війн,
Але знов зазвучать переможні сурми,
Відбудуємо Харків, Ірпінь і Суми.
Мила крихітко, вперто повторюй win!»

LULLABY

Єлисаветі, Софійці й Емілії

Ти знаєш англійською слово «люблю»
І вивчила барви – блакитний та жовтий.
Це небо над нами колись буде blue,
Уже не зачорнене вибухом жодним.

Міцніше до себе мене притискай,
Як тільки зачнеш розніжене “hold me”.
Ми Всесвіт благаємо “Close the sky”,
Бо з рештою Воїни справитись годні.

Твій спокій пантрує оката сова,
Карпатський мольфар і старі ворожбити.
Тримайся, дитинко, за гасло “Surviva!” –
Ще будемо в мирі і радості жити.

Лягаємо спати, шепочеш “Good night”,
У відповідь лине моє «На добраніч».
Нехай тобі сниться козацький Дунай
І ляльки, у вишиті строї убрані.

* * *

Моїй Чернобаївці

Роками у снах вибухає літак –
Не вірила в те, що ці видива віщі:
Уламки заліза в городі – навіщо?
Не знала, що станеться все саме так.

В моєму селі почалася війна
Розбитими в друзки старими дахами,
Хатами, що чорні дими видихали,
Сусідським будинком без ганку й вікна.

Ніхто не збагне цю скривавлену гру:
Складаються стіни, неначе картонні,
І замість вівса, часнику і картоплі,
Осколки снарядів засіяли ґрунт.

Триває уже двадцять сьома доба
Цього нелюдського зловісного шалу...
Ген місяць нагострений, схожий на шаблю,
Що міцно тримає козак Чернобай.